

متن پرسش

با عرض سلام و خدا قوت خدمت استاد گرامی: استاد حدود یکسال و نیم است که با آثار شما و سیر مطالعاتی در مرحله برهان صدیقین هستم. سوالم پیرامون نوع برخورد و تشخیص بیان سخن درست در اجتماعی مثل محل کار است. حقیر در محل کار که روزانه ۹ ساعت از روز را با جوی روبرو می‌شوم که افراد تحصیل کرده با استدلالهای بسیار ضعیف خود را از حضور در فضای دین محروم می‌کنند. شخصا وقتی سکوت می‌کنم حالم خوب است اما صدای آنها در می‌آید که آقا یه جوابی چیزی. وقتی پاسخ می‌دهم و سعی دارم که بیانم با مرء هم آمیخته نشود اولاً که حالم بد می‌شود و در ثانی شبهه و بحث جدیدی را پیش می‌کشند و با شوخی و مزاح مانع از به سرانجام رسیدن بحث می‌شوند. جالب اینکه در طی چندین سال شاهد تغییراتی هم در آنها بوده ام هم نظام اسلامی و هم تغییرات در گرایش به دینداری و... اما فضای دلشان با فضای دلمان یکسو نمی‌شود و این حال مرا در مواجهه در برخورد و حضور در بین آنها سخت اذیت می‌کند. مثل همیشه بیان دلگرم کننده شما را مشتاقانه به انتظار می‌نشینم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید همان‌طور که متوجه هستید حالت «مرء» پیش نیاید و در حدّ فهم آنها با آنها صحبت شود و همیشه فضا را برای فرار آنها از بحث، باقی بگذارید که مجبور نشوند مطلب را بپذیرند. موفق باشید